

På den italienska västkusten mellan Pisa och Cararra ligger den lilla staden Pietra Santa, "Den heliga klippan". På berget högt ovan staden vakar en medeltida stenborg över olivlundarna. Vid klart väder kan man skönja ön Elba där Napoleon tillbringade sina sista år. I Närheten av denna plats öppnade skulptören Michelangelo ett stenbrott på 1500-talet. Det hus han bodde i finns fortfarande kvar nere vid piazzan framför kyrkan. Nuförtiden bryter man den mesta stenen ett par mil norrut i Cararra men när det kommer till skulptural bearbetning så är Pietra Santa fortfarande en betydelsefull ort. Staden drar till sig skulptörer från hela världen för att utnyttja den lokala kompetens som finns i de många stenverkstäderna och bronsgjuterierna. Skickliga stenhuggare med mössor i napoleonstuk av ihopvikta dagstidningar hugger fantastiska kopior av klassiska skulpturer till museer och samlingar. Man kan komma dit med sin lilla modell och få hjälp med att få den uppförstorad i vit marmor eller gjuten i brons. Kusten är något av Italiens riviera. Här går inte bergen fram till havet. Milslånga långgrunda sandstränder inbjuder till sol, bad och långa promenader. Lena Flodman som ställer ut sina "Sweethearts" i lågdelen på Konsten Hus har ägnat sig åt det sistnämnda. Hennes flanerande har resulterat i upphittandet och samlande av strandfynd. Framförallt är det delar av plastleksaker som hon ägnat sitt intresse. Med fantasi och lekfullhet har hon kombinerat ihop sina upphittade fyndfragment till nya skapelser. En hel rad av dessa assemblage, närmare sextio stycken, står på en hylla i konsthallen. Här redovisar hon hur hon arbetar med materialet. Det är som i balladen om den okände soldaten - "en arm från Prag, en fot från Kiel, en annan från Berlin"... Lena Flodmans kombinationer av leksaksdelar skapar nya uttryck och betydelser. Det är som ett skissmaterial och som sådant kunde en del besparats oss men en del av dem har hon gjutit upp i brons och åter andra har överförts och uppförtstorats i marmor. Just denna transformering från ett trivialt industriellt gjutet plastmaterial till brons eller marmor med alla de associationsbottnar som behåftar de här klassiska materialen ger en ny upplevelsedimension åt formerna. Jesus med sitt stora dockhuvud och sitt blottade hjärta på ett legopodium är en kollision mellan formtraditioner som pekar på likheterna i barnens och de vuxnas behov av symboler och representativitet. Det är i detta bruk egentligen ingen skillnad mellan barn och vuxna, alla använder vi symbolerna för att göra världen begriplig eller uthärdlig. Det finns ett stort mått av förfrämligande i Flodmans transformationer. Hon låter oss se formerna på ett nytt sätt och det blottlägger en del av vårt förhållande till form, tradition och konvention. Detta är ett av konstens många uppdrag. "Sweethearts" är en rolig utställning som leker med industrisamhällets kasserade och bortslarvade former och jag skulle gärna se mer av Flodmans transformationer.

Bertil Sundstedt